

TRACE

**Traditional Children's Stories for a Common
Future**

Kā iemācīt ziloni runāt

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Pirms daudziem gadsimtiem, kad lielāko daļu Vidusjūras pārvaldīja lielā Turcijas impērija, kuģim, kas devās no Barselonas uz Neapoli, uzbruka otomāņu galera. Lai gan kuģa apkalpe un pasažieri sīvi cīnījās pret uzbrucējiem, viņi bija mazākā skaitā un tika uzvarēti. Izrādījās, ka uz kuģa bija kāds Madrigāls - kalps, kurš ceļoja kopā ar savu kungu. Kalps tika saņemts gūstā un pēc ilga brauciena Madrigāls nonāca Konstantinopoles pilsētā jeb Stambulā (tā turki sauca veco Bizantijas galvaspilsētu), un tur viņš tika pārdots kā vergs.

Pēc ilgas un grūtas dzīves nebrīvē gūstekņa dzīvē gadījā dažādi piedzīvojumi, kas saistīti ar Madrigāla centieniem izbēgt no gūsta, novedot viņu pamatīgās ķībelēs, tāpēc Madrigāls tika novests *kādija* (tā sauc tiesnesi musulmaņu valstīs) priekšā, pie tam tiesāšana draudēja beigties ar nāves spriedumu. Tā kā mūsu varonis baidījās par savu dzīvību, tad tās glābšanai viņš bija izstrādājis viltīgu plānu.

Kad viņš ieradās pie kadija, Madrigāls viņam piedāvāja neredzētu brīnumu, kas tam ļautu iekarot Lielā sultāna labvēlību. Madrigāls visā nopietnībā apgalvoja, ka desmit gadu laikā spēj iemācīt runāt Osmaņu impērijas sultānam piederušo ziloni. Bet, ja šāds pasākums viņam neizdotos, viņš piedāvātu pašam izbeigt savu dzīvi tādā veidā, kāds viņiem liktos piemērots. Lai gan kadijs ar aizdomām klausījās Madrigāla piedāvājumā, viņš beidzot bija gatavs dāvēt tam dzīvību, ja dzīvnieks patiešām būs iemācīts runāt.

No šī brīža Madrigāls ne tikai pamanījās tikt laukā no cietuma, bet sāka baudīt dzīvi kadija savrupmājā. Mūsu stāsta varonis pastaigājās pa dārziem, kas ieskauj kadija muižu, ikdienas baudīja gardus našķus un klausījās atskaņotā mūziku un dzejas deklamēšanu. Kad tādā veidā aizritēja dienas, nedēļas un mēneši, un Madrigāls gandrīz nemaz nepavadīja laiku ziloņa sabiedrībā un nebija manāms, ka viņš mācītu dzīvniekam valodu, viens no viņa bijušajiem ieslodzītuma biedriem, kurš strādāja kadija mājā, jautāja viņam, vai tas neraizējās, ka viņš nevarēs izpildīt kadijam doto solījumu, uz ko Madrigāls atbildēja:

- "Dārgais draugs, nav ne mazākā iemesla uztraukumam: desmit gadu laikā vai nu zilonis būs miris, jeb es pats būšu miris, vai arī kadijs pats būs atdevis dvēseli Dievam."